

Publicerad 2020-06-25 23:04 av Notarius publicus:Sten Wiking

Bildfoto :S.Wiking (coverdesign)

NÄR TÅGET STANNADE TILL I BYN SOM GUD GLÖMT

I den sömniga byn som tycktes vakna
av att morgontåget från storstan anlände,
var för att det annars bara brukade passera,
om inte någon skulle av eller på,vilket ju
tillhörde ovanligheterna,utom denna morgon,
som det tycktes vara något i luften.

Byn hade en gång i tiden varit en
blomstrande turistort,
men vissnat sedan ett rykte spridits
om incestuös inavel och rituella barnaoffer.

Alla pratade bakom ryggen på varandra
och sällan "med"utan mest "om" varandra.

Det blev dålig stämning,som ett virus,
folk börja flytta och de som blev kvar
var den inavlade befolkningen som
därefter aldrig utvecklades,
utan förblivit infantila.

När nu tåget ändå hade stannat och en man
klev av måste det vara av betydande art,
för vem skulle annars bry sig om stanna till
i denna av Gud glömda by.

Mannen var helt klädd i svart,
som om han förväntades till en begravning.

Befolkningen iakttog varenda muskelmin
och rörelse,
när mannen utan bagage klev av tåget
och ut på den spruckna och av väder
härjade stenperrong,
som naturen höll på att begrava.

Var det ett hot och vad ville han här ?
det var något ödesdigert över honom.

Mannen hade en bok i ena handen,
det var allt han bar på.

Vad var det för en bok ?

II.

Medan gryningen gnuggade sig
i ögonen morgonen därpå,
fanns endast mannens bok som vittnesbörd
på att han varit där, som låg slängd på marken
och bläddrades hårt av vinden.

I byn som gud glömt där ett tåg stannade till,
fortsatte allt som vanligt utan mannen som
klev av tåget.

*

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Notarius publicus: Sten Wiking med Poeter.se id #39136 innehar upphovsrätten